

Lærkevej 27. 1.tv. 1-7 1976. 15-10 1980.

Efter at være flyttet i "Teglgården" fandt Jytte ud af, der var plads til at åbne en lille privat dagpleje. Da naboen, en ung enlig mor med verdens, på det tidspunkt, dejligste dreng hørte om det, kom knægten i dagpleje. Moren kendte så et par, der savnede plejeplads til deres 2 søder. Så var der de 3, Jytte mente hun kunne håndtere. Nu må du ikke sige noget, men kommunen var ikke involveret i dagplejen.

På et tidspunkt blev vi enige om, at vi ikke ville nøjes med andre folks børn. Derfor ville vi afprøve om vi selv kunne blive producenter. Det skulle jo foregå under ordnede forhold, så vi blev enige om, at Jytte skulle anstændiggøres inden produktionsstart. Derfor aftalte vi en tur på rådhuset for at få styr på formaliteterne vedrørende giftermål.

Det udspillede sig den 3. december 1977. Efter en lille fejring sammen med familien på Bykroen, stod alle muligheder åbne. Det resulterede i at vi, knap og nap 9 måneder efter vi blev gift, blev de stolte forældre til det første til verdens 2 største mirakler.

Det kan ikke forklares hvor stor og lykkelig en påvirkning det har i et forhold. Jeg må indrømme at første gang jeg så Stella, skete der noget i hovedet på mig. Følelsen af stolthed, glæde og rædsel var for en stund altovervældende. Rædsel over ikke at kunne leve op til mit ansvar, samtidig med stolthed over at være blevet far til det perfekte.

Med hjælp af en god og hjælpsom familie og omgangskreds lykkedes det os at overvinde alle udfordringer på vejen.

Efter et par år lykkedes det os at sikre Stella ikke blev enebarn. Da vi blev klar over de lykkelige omstændigheder, syntes vi at en lejlighed i jordhøjde ville være passende. Helst med lidt have til. Det lykkedes vi så med at kunne flytte ind i, en god måneds tid inden barn nummer 2 meldte sin ankomst.

Så var det farvel til "Teglgården" og goddag til "Krematoriet".